

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

The Development of Integrated Learning Pattern by Using Household Learning Activities for Health Promotion: A Case Study of Students at Nakhon Ratchasima Rajabhat University

พุดพิพงค์ สัตยวงศ์ทิพย์¹ และทองทิพย์ สละวงษ์ลักษณ์^{2,*}
Phuthiphong Suttayawongthip¹, and Thongthip Salawongluk^{2,*}

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาประชากรศาสตร์นักศึกษายังมีการเรียนรู้ไม่ครอบคลุมตามกรอบมาตรฐาน
รายวิชาการวิจัยครั้งนี้จึงต้องการพัฒนาการเรียนรู้อย่างบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้อย่างบูรณาการ โดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพเป็นตัวอย่างในการขับเคลื่อนโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research
and Development) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 90 คน
ใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานขั้นตอนที่ 2
การสร้างและการพัฒนาแบบและขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบโดยมีระยะเวลาในการทดลองการใช้รูปแบบ
ดังกล่าว จำนวน 10 สัปดาห์ ละ 2 ชั่วโมงเครื่องมือในการวิจัยคือแบบประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชา
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประชากรศาสตร์ในหน่วยการเรียนรู้การนำไปประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุข
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติ Paired t-test นำเสนอ
ด้วยค่า Mean difference และ 95%CI

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเรียนรู้อย่างบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพของรายวิชา
ประชากรศาสตร์ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชาที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1
การให้สิ่งเร้า (S-Stimulus) ผู้สอนแสดงกลายานมิตรกับนักเรียน ทบทวนความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ขั้นที่ 2
การนำเสนอ (P-Presentation) ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลจากการเรียนรู้หรือสืบค้น หลังจากนั้นผู้สอนนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องให้
กับนักเรียน ขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติตามลีลาที่ถนัดและชอบ (I-Individual Inquiry) ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลีลาที่ถนัดและความ
สามารถที่มี ขั้นที่ 4 การสร้างสรรค์ความรู้ (C-Constructivism) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่าง

^{1, 2} คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา 30000

Faculty of Public Health, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima, 30000 Thailand

* Corresponding author; E-mail: tongtip24@gmail.com

เป็นระบบ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ สร้างเป็นองค์ความรู้ (Knowledge of body) ของตนเอง โดยการนำเสนอ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และขั้นที่ 5 การวัดและประเมินผล (E-Evaluation) เป็นการวัดและประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันทั้งผู้สอนและผู้เรียน

2. ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนรู้เรื่องการประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขและตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวิจัยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ผลการศึกษานี้ให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสำหรับการใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องควรพิจารณานำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบบูรณาการ, การสร้างเสริมสุขภาพในครัวเรือน

ABSTRACT

The objective of the research was to develop the integrated learning pattern of the demography subject by using household learning activities for health promotion and model evaluation. The research was divided into 3 stages; 1) to study the context 2) to create and improve the learning pattern and 3) to study the result of the improved pattern usage. The samples were 90 students in the Faculty of Public Health, Nakhon Ratchasima Rajabhat University. The household learning activities for health improvement were the mechanism driving the project. The project was one group experiment taking 10 weeks (2 hours per week). The research tools were the learning assessment congruent to the subject standard and learning achievement test of demography subject. The descriptive statistic was used and presented by mean, S.D., and paired t-test; which the difference is found of 95% confidence interval (95%CI).

The results were as the following;

1. The integrated learning pattern of demography subject, which was congruent to the subject standard developed, was comprised of 5 elements; 1) Stimulus, 2) Presentation, 3) Individual inquiry, 4) Constructivism, and 5) Evaluation.

2. After the experiment the students had more significantly higher learning assessment scores than before the experiment ($p < 0.05$). It indicated that the improved integrated - learning pattern was effective which should be used in the learning management.

Keywords: Integrated learning, Health promotion in household

บทนำ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมามุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถด้านสาธารณสุขและทำงานร่วมกับชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน ในท้องถิ่น เป็นทั้งนักวิชาการและนักปฏิบัติที่สามารถสร้างและประยุกต์ใช้

ความรู้ให้บริการสุขภาพผสมผสานแบบองค์รวม สามารถจัดการด้านสุขภาพได้อย่างเหมาะสม มีคุณธรรม จริยธรรม ใฝ่หาและพัฒนาองค์ความรู้ อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองนโยบายตามแผนพัฒนาสาธารณสุขแห่งชาติและนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (คณะสาธารณสุขศาสตร์, 2557) พร้อมทั้งให้ความสำคัญต่อการ

พัฒนาการจัดกระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีควบคู่กับภาคปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่แท้จริง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีความสลับซับซ้อนของข้อมูลข่าวสารที่ส่งผลกระทบต่อระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่จะต้องปรับเปลี่ยนจากการเรียนรู้ที่มีลักษณะแยกส่วนเป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยง ประกอบกับปรัชญาการอุดมศึกษาไทยมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะ ที่สำคัญหลายประการ หนึ่งในนั้น คือ การคิดอย่างเป็นระบบ สามารถได้ตอบด้วยการแสดงเหตุผล เป็นที่ยอมรับ รวมทั้งการจัดการกับปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2553) พร้อมกับการจัดการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ปี พ.ศ. 2552 ซึ่งมีจุดเน้นสำคัญ คือ ผลการเรียนรู้ 5 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) จากปรัชญาการอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่กล่าวมาได้ให้ความสำคัญกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนจึงต้องตอบสนองผลการเรียนที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2553)

รายวิชาประชากรศาสตร์เป็นรายวิชาหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในปีการศึกษา 2556 พบว่านักศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ทางประชากรศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 และยังมีทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการสื่อสารต่ำกว่าร้อยละ 50 (คณะสาธารณสุขศาสตร์, 2556) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมามุ่งเน้นเนื้อหาในรายวิชาประชากรศาสตร์เป็นหลักขาดการทบทวนบทเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาใช้ในการสร้างเสริมสุขภาพ ในครัวเรือนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการแบบสอดแทรกเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องสามารถทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ความคิดทักษะและประสบการณ์สัมพันธ์กันเป็นองค์รวมสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ (สำนักวิชาการ

และมาตรฐานการศึกษา, 2549) ทั้งนี้ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบที่เหมาะสมเช่นการเรียนรู้แบบสไปซ์ (Spice) จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น (ทองทิพย์ สละวงษ์ลักษณ์ และอรรณวิทย์ สิงห์ศาลาแสง, 2556) ดังที่ ศิริพร พึ่งเพชร (2553) ได้นำแนวคิดทางด้านพระพุทธศาสนาทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ทฤษฎีเชาว์ปัญญาของวิกิออสกี ทฤษฎีการสร้างสรรคความรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมการพัฒนา รูปแบบการสอนและลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามช่องทางการรับรู้มาพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบสไปซ์ (Spice) โดยมีการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นกลุ่มที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการจัดการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การให้สิ่งเร้า (S-Stimulus) ขั้นที่ 2 การนำเสนอเนื้อหา (P-Presentation) ขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติตามลีลาการเรียนรู้ (I-Individual Inquiry) ขั้นที่ 4 การสร้างสรรค์ความรู้ (C-Constructivism) และขั้นที่ 5 การวัดและประเมินผล (E-Evaluation) ซึ่งแต่ละขั้นมีการเชื่อมโยงให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างเป็นระบบทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการมีวินัยการคิดวิเคราะห์ และด้านจิตอาสาหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการของ ปัทมา สามลทา (2554); สุชาติ จำปาโพธิ์ (2554) พบว่ากลุ่มทดลองมีผลการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองและการศึกษาของชวณีย์ พงศาพิชญ์ และคณะ (2551) พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการอยู่ในระดับสูง

จากข้อค้นพบดังกล่าวจึงสนใจศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพในรายวิชาประชากรศาสตร์เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามมาตรฐานรายวิชา และสร้างอัตลักษณ์นักศึกษาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและคณะ คือนักสาธารณสุขประจำครอบครัวต่อไป

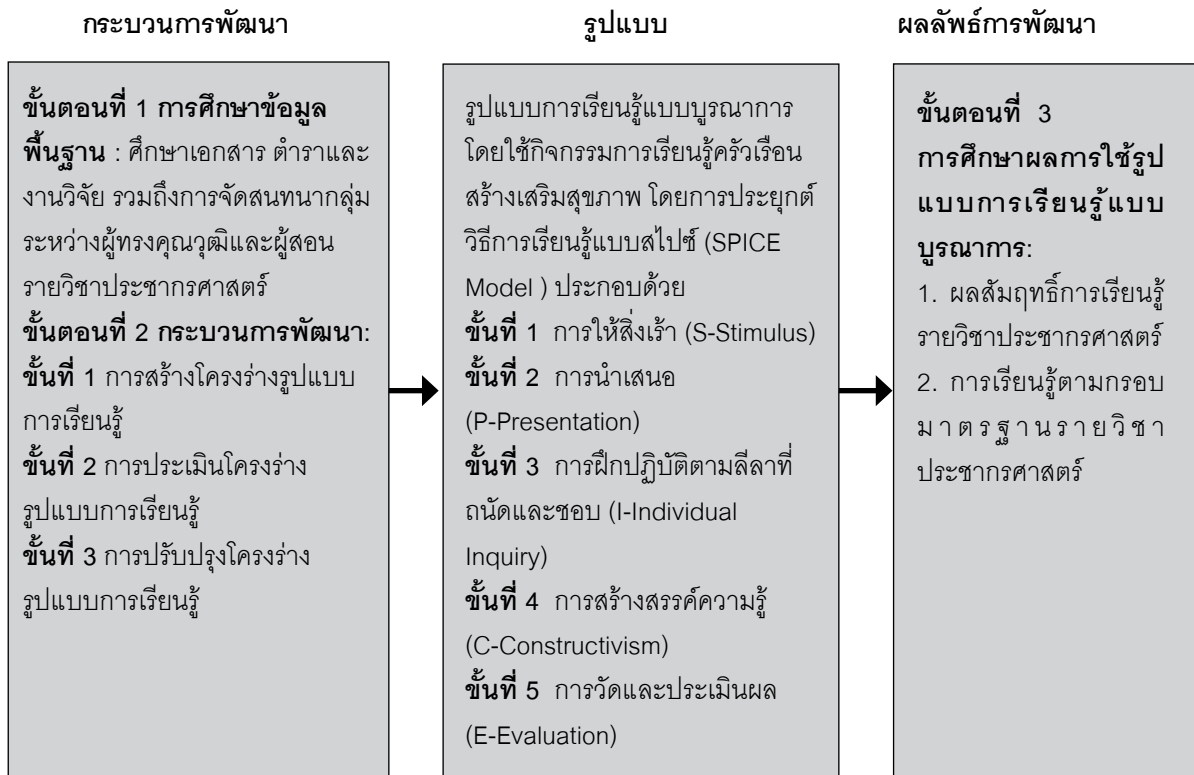
วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือน สำหรับนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือน สำหรับนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ที่ 4 และที่ 6 ที่จัดการเรียนการสอนในวันเดียวกัน มีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ และขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้บูรณาการ โดยการ ศึกษา เอกสาร ตำรา

กรอบแนวคิด

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ ประชากร เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาสาธารณสุขชุมชน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 264 คน จาก 6 หมู่เรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 คน จาก 2 หมู่เรียน คือ หมู่เรียน

และงานวิจัย รวมถึงการจัดสนทนากลุ่มระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิและผู้สอนรายวิชาประชากรศาสตร์ ในหน่วยการเรียนรู้ การนำองค์ความรู้ทางประชากรศาสตร์ไปประยุกต์ในงานสาธารณสุข ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้มา

กำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 มีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การสร้างโครงร่างรูปแบบการเรียนรู้ ขั้นที่ 2 การประเมินโครงร่างรูปแบบการเรียนรู้ และขั้นที่ 3 การปรับปรุงโครงร่างรูปแบบการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ เป็นการนำรูปแบบเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในสถานการณ์จริง เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ใช้เวลาในการศึกษา 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชา แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประชากรศาสตร์ในหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 แบบแผนการทดลอง ในการทดลองหาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ คือ

3.2.1.1 แบบทดสอบการเรียนรู้ การนำองค์ความรู้รายวิชาประชากรศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุข

3.2.1.2 แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาประชากรศาสตร์

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ได้การเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และและใช้สถิติอ้างอิงในการเปรียบเทียบความแตกต่าง

ของข้อมูลโดยใช้ Paired t-test โดยนำเสนอด้วยค่า Mean difference และ ค่าช่วงเชื่อมั่นที่ 95% (95% Confidence Interval: 95%CI)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ ของรายวิชาประชากรศาสตร์ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชาที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้นที่ 1 การให้สิ่งเร้า (S-Stimulus) ผู้สอนแสดงกัลยาณมิตรกับผู้เรียน ทบทวนความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่

1.2 ขั้นที่ 2 การนำเสนอ (P-Presentation) ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลจากการเรียนรู้หรือสืบค้น หลังจากนั้นผู้สอนนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน

1.3 ขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติตามลีลาที่ถนัดและชอบ (I-Individual Inquiry) ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลีลาที่ถนัดและความสามารถที่มี

1.4 ขั้นที่ 4 การสร้างสรรค์ความรู้ (C-Constructivism) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ สร้างเป็นองค์ความรู้ (Knowledge of body) ของตนเอง โดยการนำเสนอเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยทั้งนี้ได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 ขั้นที่ 5 การวัดและประเมินผล (E-Evaluation) เป็นการวัดและประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งผู้สอนและผู้เรียน

โดยในขั้นที่ 2 ขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 ได้จัดทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีจำนวน 4 แผน คือ 1) การสำรวจสุขภาพในครัวเรือน 2) การเขียนแผนส่งเสริมสุขภาพในครัวเรือน 3) การส่งเสริมสุขภาพในครัวเรือน และ 4) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้แต่ละแผนมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) สารสำคัญ 2) เนื้อหา 3) วัตถุประสงค์ 4) กิจกรรม 5) สื่อ และ 6) การวัดและประเมินผล

2. ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ
บูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริม
สุขภาพสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องการ
ประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขก่อนและหลังการทดลอง
พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังตารางที่ 1

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาระหว่างก่อนและหลังการ
ทดลอง พบว่า มีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องการประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขก่อนและหลังการทดลองโดยมีคะแนนเต็ม
10 คะแนน ($n=90$)

ผลการเรียนรู้	คะแนนก่อน Mean + S.D.	คะแนนหลัง Mean + S.D.	ค่าความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย (Mean difference)	95 % CI of Mean difference	p-value
1. การสำรวจข้อมูลด้านสุขภาพ ในครัวเรือน	5.00±2.30	9.00±2.50	4.00	3.30-4.70	<0.001
2. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ ข้อมูล	6.00±2.00	9.00±2.20	3.00	2.40-3.60	<0.001
3. การจัดลำดับความสำคัญ ของปัญหา	7.00±2.10	9.00±2.20	2.00	1.40-2.60	<0.001
4. การกำหนดปัญหา	5.00± 1.90	8.00±2.00	3.00	2.40-3.60	<0.001
5. การเขียนแผนการสร้างเสริม สุขภาพ	5.00±2.20	9.00±2.00	4.00	3.30-4.70	<0.001
6. การตรวจสอบแผน การสร้างเสริมสุขภาพ	6.00±2.30	9.00±2.10	3.00	2.40-3.60	<0.001
7. การสร้างเสริมสุขภาพ	2.00±2.00	8.00±2.20	6.00	5.40-6.60	<0.001
8. การประเมินผล	2.00±2.10	9.00±2.10	7.00	6.40-7.60	<0.001
9. การเขียนรายงาน	5.00±2.40	8.00±2.30	3.00	2.30-3.70	<0.001
10. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.00±2.30	9.00±2.40	5.00	4.30-5.70	<0.001

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาก่อนและหลังการทดลอง โดยมีคะแนนเต็ม 50 คะแนน (n=90)

ผลการเรียนรู้	คะแนนก่อน Mean + S.D.	คะแนนหลัง Mean + S.D.	ค่าความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย (Mean difference)	95 % CI of Mean difference	p-value
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	30.00±10.00	45.00±11.00	15.00	11.90-18.10	<0.001
2. ด้านความรู้	25.00±9.00	45.00±11.00	20.00	17.00-23.00	<0.001
3. ด้านทักษะทางปัญญา	40.00±9.00	50.00±8.00	10.00	7.50-12.50	<0.001
4. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ	30.00±10.00	45.00±11.00	15.00	11.90-18.10	<0.001
5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลขการสื่อสารและ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	25.00±10.00	45.00±11.00	20.00	16.90-23.10	<0.001

นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างใน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 83.302) ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 83.30 และ 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 85.50 โดยเฉพาะในเรื่องการบูรณาการเนื้อหาด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการจัดการด้านสุขภาพในครัวเรือนและกลุ่มตัวอย่างยังให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดการเรียนรู้ด้านสุขภาพระดับชุมชนและควรนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้กับรายวิชาอื่นเพราะผู้เรียนได้เรียนตามสภาพจริง

อภิปรายผล

1. รูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพเป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันเริ่มจากการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชาการจัด

กระบวนการเรียนการสอนร่วมกับการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยนำมากำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการมีแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิชั้นสุดท้ายผู้วิจัยได้นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบของศิริพร พึ่งเพชร (2553), ทิศนา ขมมณี (2550), จอยส์เวล และแคล์โฮน (Joye Well and Calhoun, 2008) ที่สามารถสร้างคุณลักษณะที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อการพัฒนานักศึกษาหรือผู้เรียน

2. ผลการศึกษาค้นคว้าผลการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชาของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการตามขั้นตอนแบบสไปล์ของศิริพร พึ่งเพชร (2553) โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นกลุ่มเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีควบคู่กับภาคปฏิบัติ

ตามสภาพจริงภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพทั้ง 4 กิจกรรมซึ่งแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะเริ่มด้วยการทบทวนความรู้ความเดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่โดยให้ผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติตามสิ่งที่ชอบและถนัดจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตรงเวลาส่งงานตามเวลาที่นัดหมายส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขเกิดกระบวนการคิดและพฤติกรรมที่เสริมสร้างความรู้และทักษะเป็นไปตามแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2542) และสำนักงานส่งเสริมสุขภาพ (2547) ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบโดยมีผู้สอนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านคอยให้คำปรึกษาและชี้แนะสอดคล้องของวิกอสกี (Vyotsky, 2008) ที่ว่าการที่ผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่เกิดจากองค์ความรู้ที่สร้างสรรค์นั้นผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดอย่างเป็นระบบ และกลั่นกรองความรู้เพื่อจัดเก็บข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นหมวดหมู่เพื่อใช้ในการสร้างและผลิตชิ้นงานประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสถานการณ์จริงสอดคล้องกับบทของ Rothwell, 1999) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เผชิญกับเผชิญปัญหาจริงที่เกิดขึ้นผู้เรียนจะพยายามเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงและบรรยากาศการเรียนรู้แบบกัลยาณมิตรผู้เรียนได้เรียนรู้การเสริมสร้างทักษะการทำงานกลุ่มเชื่อมโยงการทำงานเป็นทีมอย่างเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับแนวคิดของทองทิพ ภาวิริยะ (2551) และปาริชาติ ศรีเหล้า (2551) ที่กล่าวว่าการทำงานที่ดีมีประสิทธิภาพนั้นต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกทำงานอย่างแท้จริงตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติการประเมินผลและการปรับปรุงหรือเป็นไปตามกระบวนการบริหารเชิงคุณภาพของวงจรเดมมิง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะตามผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชาและเรียนรู้ว่าการแก้ปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนนั้นผู้เรียนจะต้องเชื่อมโยงความรู้ความคิดทักษะและประสบการณ์ที่หลากหลายสัมพันธ์กันเป็นองค์รวมเป็นไปตามการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2549) และศิริพร พึ่งเพชร (2553) ที่พบว่ารูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับ

ผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ ในหน่วยการเรียนรู้ การนำองค์ความรู้ทางประชากรศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขนั้น ผู้สอนควรมีความรู้พื้นฐานทางด้านการให้บริการด้านสุขภาพหรือเป็นพยาบาลวิชาชีพหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ผ่านการอบรมการดูแลสุขภาพ

1.2 การที่วิธีการสอน แบบสไปซ์ (SPICE Model) ส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้อย่างเต็มศักยภาพ ดังนั้นถ้าผู้สอนที่จะนำเอาวิธีการสอนนี้ไปใช้ ควรมีการศึกษาขั้นตอนการสอนให้เข้าใจและควรนำทดลองใช้ก่อน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความคงทนของผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานรายวิชา

2.2 ควรมีการศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ได้พัฒนาขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คณะสาธารณสุขศาสตร์. (2556). *การพัฒนาระบบการคิดอย่างเป็นระบบของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมถอดบทเรียนแบบวงจร PDCA*. นครราชสีมา: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- คณะสาธารณสุขศาสตร์. (2557). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบสไปซ์ของหน่วยการเรียนรู้ครัวเรือนสร้างเสริมสุขภาพ*. นครราชสีมา: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- ชวนีย์ พงศานิพนธ์. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการสอนแบบบูรณาการ: กรณีศึกษามนุษยสัมพันธ์. วารสารจิตวิทยาการศึกษาระดับปริญญาโท. พระนครเหนือ. 18(2), น. 63.
- ทองทิพย์ สละวงษ์ลักษณ์ และอรรถวิทย์ สิงห์ศาลาแสง. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนจิตอาสาประจำห้องเรียน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา: เอกสารอัดสำเนา.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัทมาสามลทา. (2554). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่องประเพณีลอยกระทงสายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- ปาริชาติ ศรีเหรา. (2551). ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการทำงานของนักศึกษาศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2553). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ทฤษฎีและหลักการพัฒนาลัทธิสูตร. นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). รายงานการประชุมสัมมนาปรัชญาการอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
- สุชาติ จำปาโพธิ์. (2554). การศึกษาสภาพปัญหาและการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการของครูในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- Joyce, B. (2008). *Model of Teaching*. Retrieved April 5, 2015, from <https://www.amazon.com/Models-Teaching-9th-Bruce-Joyce/dp/0133749304>
- Rothwell. (1999). *The Action Learning Guidebook*. California : Jossey-Bass/Pfeifer.
- Vygotsky, L, S. (2008). *Vygotsky's Theory of Social Development*. Florida : CRC Press LLC. Retrieved April 5, 2015, from <http://www.simplypsychology.pwp.blueonder.co.uk/vygotsky.html>.